

11. Chaně se narodil Samuel. Vychovával jej pak kněz Élí

Hospodin vyslyšel Chaninu modlitbu a daroval jí chlapce Samuela. Když povrostl, rodiče ho dovedli do svatyně v Šílo, aby z něj kněz Élí vychoval dobrého Hospodinova služebníka.

Hospodin vyslyšel Chaninu modlitbu, když ho prosila o miminko. Asi za rok zavládla v Elkánově domě veliká radost. Hospodin daroval Chaně chlapečka, kterého pojmenovala Samuel, to znamená: „Vyprosila jsem si ho od Hospodina/na Hospodinu vyprošený.“ Čas rychle plynul a Samuel rostl jako z vody. Když už nepotřeboval každý den maminku, aby se o něj starala, řekla Chana: „Je na čase splnit slib, který jsem dala Hospodinu. Dovedu jej do svatyně v Šílu, aby tam zůstal napořád sloužit Hospodinu.“ A jak řekla, udělala. Vzala Samuela za ruku a připojila se společně s Elkánou k poutníkům směřujícím do Šíla.

Možná nám malého Samuela přijde líto, že už nebude bydlet se svými rodiči. V té době se nad tím ale nikdo nepozastavoval. Už od dětství bylo určeno rodiči, čím se kdo stane, až vyroste. Když se měl někdo stát knězem – Hospodinu zasvěceným –, předali ho rodiče jako malého starším kněžím, kteří ho na toto povolání připravili. Tak tomu bylo i se Samuelem. I jeho rodiče přivedli do města Šílo a předali ho knězi Élímu.

Samuelovi se velice líbilo učit se od kněze Élího sloužit Hospodinu a modlit se k němu. Kněz Élí bral Samuela za ruku a všechno mu ukazoval. Vysvětloval mu například, na co je veliký obětní stůl, k čemu slouží různé vzácné nádoby. Samuel všemu bedlivě naslouchal, aby pak mohl Élímu pomáhat, jako dnes pomáhá ministrant knězi. Jen jedno místo bylo pro Samuela velkým tajemstvím. Bylo to svaté místo s Archou úmluvy se zlatými anděly cheruby. Před drahocennou oponou ho kněz vždy zastavil a řekl: „To si pamatuj, tam přebývá svatý Bůh, Hospodin uprostřed svého lidu.“ Samuelovi se vždy před tímto místem zatajil dech.

Élí si svého malého pomocníka oblíbil, měl ho rád, dokonce více než dva vlastní syny, Chofního a Pinchase. Ti Élího vůbec neposlouchali a dělali mu před druhými lidmi jen velkou ostudu. Nedodržovali Hospodinovy

zákony, okrádali lidi. Nechávali si totiž pro sebe dary, které lidé přinášeli Hospodinu do svatyně. Dělali si dokonce legraci i z Hospodina. Élí je za to vůbec nenapomínal ani nepotrestal. Proto na sebe přivolávali velké neštěstí.

Úkol:

Samuel byl Élímu k ruce, jako dnes pomáhají ministranti knězi při mši svaté. Na světě existuje několik milionů kluků ministrantů, možná mezi ně patříš i ty. Někteří ministranti jsou pro ministrování zapálení více, jiní méně, někteří ministrují každý den, jiní jednou za týden nebo příležitostně. Přes to všechno je spojuje jedna věc. Pomáhají knězi při mši svaté, a to je veliká pocta. Vždyť právě oni jsou tak blízko svatostánku a obětnímu stolu, kde je tajemně přítomný Pán Ježíš v Eucharistii.